

DEN *danske* **STJERNE**

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. **S**

AUGUST 1959

108. årg.

INDHOLD

Fra Det Første Præsidentskab	267
Apostel Henry D. Moyle i Det Første Præsidentskab ..	269
Vor dobbelte mission	270
Apostelbesøgene i Danmark	275
G.U.F. Stævnet i Odense	290
Månedens spørgsmål	295
Søndagsskolen	298
Gør, som jeg siger	299
Reducerer tempel-ægteskab skilsmissernes antal	300
Fra missionssekretæren	302
Kredslærernes budskab	304
Kredslærerindernes budskab	305
Personlige nyheder fra nær og fjern	306

Forsidebilledet

Præsident Henry D. Moyle af Det Første Præsidentskab
(se artiklen siden 269).

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og \$2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.
Mary Kaiser, redaktør.

Vi bringer hermed den første officielle udtalelse fra det nye Første Præsidentskab.

Sabbaten

Da israeliterne, efter at være flygtet fra ægypterne, nåede Sinai Bjerg, »stalede Gud alle disse ord«, de Ti Bud, en række love for hans børn, som har overlevet i næsten tre et halvt tusinde år siden den gang. Det tredje af budene lyder:

»Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig!

I seks dage skal du arbejde og gøre al din gerning, men den syvende dag skal være hviledag for Herren din Gud; da må du inlet arbejde udføre, hverken du selv, din son eller datter, din træl eller trælkvinde, dit kvæg eller den fremmede inden dine porte.

Thi i seks dage gjorde Herren himmelen, jorden og havet med alt, hvad der er i dem, og på den syvende dag hvilede han; derfor har Herren velsignet hviledagen og helliget den

Men Moses svarede folket: »Frygt ikke, thi Gud er kommet for at prøve eder, og for at I kan lære at frygte for ham, så I ikke synder.« (2. Mos. 20:8-11,20).

I fangenskabets dage blev regler og forskrifter udviklet vedrørende byrder og transport, som gjorde dem modløse, hvis de ikke virkelig forbød at handle med fødevarer på sabbaten.

For at Israel i vore dage kunne vide, at denne lov stadig bestod, og for at lægge eftertryk på den, gav Herren en åbenbaring til Profeten Joseph Smith angående sabbaten. Denne åbenbaring lyder:

»Og for at du kan holde dig fuldstændig oplettet af verden, skal du gå til bedehuset og ofre dine sakramenter på min hellige dag.

Thi sandelig, dette er en dag, der er bestemt for dig til at hvile fra dit arbejde og tilegne den Allerhøjeste din andagt.

Dog skal du altid afgive dine løfter i retfærdighed, hver dag og altid.

Men kom i hu, at på denne Herrens dag skal du ofre dine gaver og sakramenter til den Allerhøjeste og bekende dine synder for dine brødre og for Herren.

Og på denne dag skal du ikke gøre andet end tilberede din mad i hjertets oprigtighed, så din faste må være fuldkommen, eller med andre ord, at din glæde må være fuldkommen.

Sandelig, dette er faste og bøn, eller med andre ord glæde og bøn.

Og om I gør dette med taksigelse og med glade hjerter og åsyn, ikke med megen latter, thi det er syndigt, men med et glad hjerte og et venligt ansigt,

sandelig siger jeg, at om I gør dette, skal jordens fylde være jeres: dyrene på marken, fuglene i luften og det, der klatrer i træerne og går på jorden,

ja, selv urterne og de gode ting, som frembringes af jorden til føde og klæder, til huse og lader, frugthaver, haver og vingårde.

Thi alt, hvad der kommer af jorden i dets egen årstid, er skabt til menneskers nytte og brug, både til at fryde øjet og glæde hjertet.

Ja, til føde og klæder, til smag og lugt, til at styrke legemet og til at vederkvæge sjælen.

Og det har behaget Gud at give alt dette til menneskene; thi derfor er det blevet skabt til at bruges med måde og ikke i overmål, ej heller med overdrivelse.

Og i intel fortørner mennesket Gud mere, og mod ingen er hans vrede blussat op i større grad end mod dem, der ikke anerkender hans hånd i alle ting, og som ikke adlyder hans befalinger.

Se, dette er i overensstemmelse med loven og profeterne; besvær mig derfor ikke mere angående denne sag.

Men lær, at den, der gør retfærdigheds gerninger, skal få sin løn, nemlig fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende.

Jeg, Herren, har talt det, og Ånden bevidner det. Amen. (L. & P. 59:9-24).

De sidste dages hellige bør ikke tillade disse befalinger vedrørende sabbaten at slippe sig af sinde. Gennem hele denne, den sidste uddeling, har Herrens Profeter indskærpet folket overholdelse af sabbaten. Forskellige opfattelser om overholdelse af sabbaten er blevet hævdet overfor os af vantro, delvis troende og af tankeløse, først og fremmest angående denne verdens fornøjelser, sommetider i form af rekreation, sommetider i form af aktiviteter, som Herren har fortalt os er syndige.

Sabbaten er ikke blot en dag, hvor vi bare skal hvile fra vort arbejde, fri til at tilbringe den, som vort letsind vil foreslå. Det er en hellig dag, Herrens dag, der skal tilbringes som en dag, hvor man tilbeder Gud i ærbødighed. Alle ting, der er dette uvedkommende, skulle undgås.

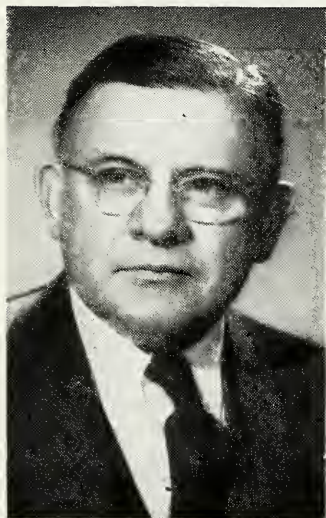
Vi må huske alle disse principper i vort sind. Vi må især huske virkeligt sabbat-brydende arbejde, som måske kræves af et stort antal medlemmer af det mindre præstedomme ved alle slags sabbat-brydende aktiviteter, herunder ting, der kan gribe ind i deres pligter i og deres tilstedeværelse ved kvorum-møderne. Af alle disse og mange andre grunde, som påvirker de religiøse pligter og aktiviteter blandt alle Kirkens medlemmer, vil de sidste dages hellige, som har et vidnesbyrd om evangeliet og kundskab til de åndelige velsignelser, som kommer af at overholde sabbaten, aldrig tillade sig selv at gøre den til en forlystelsesdag, en aktivitet, som ikke har nogen plads i den rette overholdelse af Herrens hellige dag, hvor vi har fået befaling om at udøse vor sjæl i taknemmelighed for de mange velsignelser, helbred, styrke, fysisk kraft og åndelig glæde, som kommer fra Herrens gavmilde hånd.

19. juni 1959.

David O. McKay, J. Reuben Clark, Jr., Henry D. Moyle,
Det Første Præsidentskab.

Henry D. Moyle

i Det Første Præsidentskab

I Det Første Præsidentskab, hvor der var en ledig plads efter Præsident Stephen L. Richards's dod, har Præsident David O. McKay udnævnt nye rådgivere. Præsident J. Reuben Clark Jr., som var 2. rådgiver, er blevet 1. rådgiver, og som 2. rådgiver er kaldet apostel Henry D. Moyle.

Den nye rådgiver, Præsident Henry D. Moyle, som er 70 år, har været medlem af De Tolv Apostles Råd siden 10. april 1947, da han blev indsat og ordineret af Præsident Heber J. Grant. Han er også formand for Kirkens Velfærdskomité, hvilken stilling han har haft siden 1937.

Præsident Moyle har af Præsident McKay fået overdraget det hverv at lede Kirkens verdensomspændende mis-

sionærprogram. Han har selv en søn, Richard W. Moyle, som for tiden arbejder som missionær i Uruguay, hvor han har været i det sidste halvandet år.

Præsident Moyle er født i Salt Lake City, Utah, den 22. april 1889 som søn af James Henry Moyle og Alice E. Dinwoodey Moyle. Han gik i skole i Salt Lake City og tog i 1909 en grad som mineingeniør fra University of Utah. Fra 1909 til 1912 var han missionær i Tyskland. Efter sin missionstid studerede han i et år geologi ved universitetet i Freiberg, Tyskland. Efter sin hjemkomst tog han en grad i jura ved University of Utah, og studerede senere ved Harvard universitetet. Derefter nedsatte han sig som sagfører i Salt Lake City. I 25 år var han medlem af det juridiske fakultet ved University of Utah. Foruden sin sagførergerning har han haft mange hverv indenfor forretningsverdenen og det offentlige liv og har været præsident og vicepræsident for adskillige store selskaber.

Han har haft en lang lobebane i Kirkens tjeneste, som er gået hånd i hånd med hans juridiske og forretningsmæssige karriere. Fra 1927 til 1937 var han præsident for Cottonwood Slake.

Under sin lange og trofaste virksomhed inden for Kirken, samfundet og forretningsverdenen har præsident Moyle haft en kærlig og dygtig medarbejder i sin hustru, Alberta Wright Moyle, som han ægtede den 17. oktober 1929.

Præsident Henry D. Moyle og hustru på Københavns Hovedbanegaard i februar 1954.

Præsident Henry D. Moyle og hans hustru besøgte i 1954 den danske mission under en rundtur til forskellige missioner i Europa. I dagene 12., 13. og 14. februar talte han ved moder i København, Randers og Odense.

Vor dobbelte **MISSION**

Af Præsident *Henry D. Moyle*
fra Det Første Præsidentskab.

For to år siden talte ældste LeGrand Richards i denne by til en forsamling af mennesker af forskellige trosretninger, og han begyndte sine bemærkninger med at kalde dem til omvendelse. Jeg havde fornylig lejlighed til at træffe den samme forsamling og lagde mærke til den mægtige virkning, som denne udtalelse havde på dem, når den blev ud-

talt af en, som talte med myndighed.

»Og vi har skuet og vidner, at Faderen har sendt sin Son som Frelser for verden.

Den, som bekender, at Jesus er Guds Son, i ham bliver Gud, og selv bliver han i Gud.« (1. Johs. 4:14-15).

Vor mission i denne Kirke er dobbelt. Vi må kalde alle folk til

omvendelse, og til dem, der lytter til vore ord, må vi lære Jesu Kristi evangeliums principper.

»Omvender eder, thi himmeriges rige er nær. Omvend jer og tro på evangeliet.«

Kristus sagde, at han kom for at kalde syndere til omvendelse og for at frelse dem.

Omvendelse vokser ud af tro på Gud. Lige meget hvor gode vi er, har vi alle syndet og er ikke nået op til Guds herlighed. Som Alma sagde:

»Vi skal komme frem for ham i hans herlighed og i hans kraft og i hans magt, højhed og herredømme, og til vor evige skam bekende, at alle hans domme er retfærdige, at han er retfærdig i alle sine gerninger, og at han er barmhjertig mod menneskenes børn og har al magt til at frelse hvert menneske, som tror på hans navn og viser omvendelsens værdige frugter.« (*Alma 12:15*).

Jeg er sikker på, at vi alle trænger til at bede: »O, Gud, hav barmhjertighed med mig synder.«

Intet er så godt egnet til at få folk til at forsage synden som at tage dem ved hånden og våge over dem med nænsomhed.

Så længe der findes synd blandt menneskene, er omvendelse nødvendig såvel i den ene tidsalder i verden som i den anden. Joseph Smith sagde: »Gud ser ikke på synd med eftergiveness, men den, der omvender sig, skal tilgives.« (Se *L. & P. 1:32-33*). Vi læser:

»Thi således elskede Gud verden, at han gav sin Søn, den Enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.

Thi Gud sendte ikke sin Søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham.« (*Johs. 3:16-17*).

Vi har et stort eksempel på omvendelsens frugter, når vi går tilbage til Pinsefestens dag, da de gamle apostle bar dette vidnesbyrd for folkeskaren, og hver af dem hørte det på deres eget sprog:

»Så skal da hele Israels hus vide for vist, at den Jesus, som I korsfæstede, ham har Gud gjort både til Herre og Kristus.« (*Ap. Gern. 2:36*).

Dette vidnesbyrd fra apostlene fremkaldte spørgsmålet: »Brødre! Hvad skal vi gøre?« (*Ap. Gern. 2:37*).

Og så gav Peter det mest vidunderligt inspirerede svar:

»Omvend jer og lad jer døbe hver især i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden til gave«, (*Ap. Gern. 2:38*), den største af alle forjættelser, som Gud har givet mennesket.

Det var det samme med Paulus på vejen til Damaskus, da han spurgte Herren: »Hvem er du, Herre? Og han svarede: Jeg er Jesus, som du forfølger.« (*Ap. Gern. 9:5*). »Men stå op og gå ind i byen, så skal det blive sagt dig, hvad du bør gøre.« (*Ap. Gern. 9:6*).

»Derfor skal I underordne jer under Gud. Stå djævelen imod, så skal han fly fra jer;

hold jer nær til Gud, så skal han holde sig nær til jer! Tvæt hænderne, I syndere! og rens hjerterne, I tvesindede!

Klag jeres nød og sørg og græd; jeres latter skal vendes til

sorg og jeres glæde til bedrovelse!

Ydmyg jer for Herren, så skal han ophøje jer.« (*Jak. 4:7-10*).

Hvordan kan nogen borger i riget tale om en bestemt standard, som har betydning for ham og ikke for alle rigets undersåtter? Hvad er det andet end at antage den levregel, som den romerske digter uretfærdigt tilskrev en græsk helt, »at lovene ikke var skabt for ham«? Jeg siger Dem, at hans love er skabt for alle vor himmelske Faders børn på denne jord. »Men hvorfor kalder I mig Herre, Herre! når I ikke gør, hvad jeg siger?« (*Luk. 6:46*).

Omvendelse er en ting, som man ikke kan drive spøg med hver dag i vort liv. Daglige overtrædelser, daglig omvendelse er ikke velbehageligt i Herrens øjne. Vi ved som sidste dages helige, at i vort liv er det netop nu den kvæld, hvor vi på rette måde skal omvende os.

Opsæt ikke omvendelsen. Omvendelse på dødslejet opfylder ikke loven - mennesket bør omvende sig og tjene Herren med helbred og styrke, med legemets og sindets kraft, og give sit liv, så meget der er tilbage, når den tro på Gud, der skaber omvendelsens ånd i os, er blevet modtaget af ham.

Hvis vi underkaster os hans Ånd, kan vi nu frembringe de frugter af vore gode gerninger, som er til hans ære. Vi kan se hen til den dag, da alle rigets love skal opfyldes, og da alle skal kende ham, fra de mindste til de største.

Og kirkerne kan, i følelsen af deres egen betydningsløshed, so-

ge efter den grundvold, som Gud har lagt, og som vil kunne tåle rystelser fra alle vinde og bølger. Og de kirker, som hviler på deres egne forordninger og traditioner, vil være som den mand,

»..... der byggede et hus lige på jorden uden at bygge grundvold; og vandstrømmen styrtede imod det, og straks faldt det sammen, og dette hus's sammenbrud blev stort.« (*Jak. 6:49*).

Kirken modtager synderne i sit samfund, ikke for at nære dem i deres ondskab, men hvis de omvender sig, for at helliggøre dem og rens dem for al uretfærdighed ved vor venlighed.

Hvad omvender vi os fra? Følger omvendelsen overtrædelser af en vilkårlig lov, der er påtvunget os ved kraft fra det høje? Hvorfor spurgte Herren Job: »Hvor var du, da jeg grundede jorden? Sig frem, om du har nogen indsigt!« Hvor betydningsfulde er følgende spørgsmål:

»Hvem bestemte dens mål - du kender det jo - hvem spændte målesnor ud derover?

Hvorpå blev dens støtter sænket, hvem lagde dens hjørnesten?« (*Job 38:4-6*).

Ville Herren have stillet disse spørgsmål til Job, hvis Job ikke havde haft en forudtilværelse, hvis der ikke havde været en livets og frelsens plan, der var udviklet før denne jords grundvold blev lagt? Og så læser vi, at på den selv samme tid, som disse spørgsmål hentyder til, »jubled' morgenstjernerne til høbe, og alle Gudssønner råbte af glæde.« (*Job 38:7*). Job deltog i denne jubelsang, og det samme gjorde vi.

Profeten Joseph Smith lader

ingen tvivl tilbage for os om dette emne. Han siger:

»Ved den første organisation i himlen var vi alle til stede og så Frelseren blive udvalgt og udnævnt og frelsesplanen forelagt, og vi sanktionerede det.« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme, side 215-16*).

Omvendelsen følger derfor efter overtrædelse af en lov, som vi godkendte af vor egen fri vilje og eget frie valg; en lov, som vi i himlen indgik pagt om at adlyde; en lov, som gennem vor sanktion gav os det privilegium at komme her ned i dødeligheden og udarbejde vor egen dødelige eksistens, så vi derved kunne gå fremad til de højere sfærer, der venter os. Der var ingen tøven i vort samtykke til denne plan. Vi sang sammen som Guds sønner, alle råbte af glæde.

Der behøves intet andet bevis, men hvis der behøvedes noget andet bevis, finder vi det inde i os selv. Den magt vi har til at skelne mellem rigtigt og forkert, godt og ondt, Guds Ånd inde i os, som vi blev født med, vor egen handlefrihed, alt dette skaber inde i os, uden at der behøves noget ydre bevis af nogen slags, den kendsgerning, at vi er under pagt til at gøre, hvad ret er, det som ikke krænker vor egen følsomme samvittighed.

Apostlen Paulus sagde:

»Da vi var under vore kødelige fædres tugt, havde vi ærefrygt for dem; skal vi så ikke meget snarere bøje os under åndernes Fader og få livet i eje?« (*Heb. 12:9*).

Alt, hvad vi vælger at gøre, er frivilligt, ligesom Frelserens for-

løsende offer for menneskeheden var.

Der siges om Lord Byron, at da han var dreng og gik i skole, var der en af hans skolekammerater, der pådrog sig en storsnudet fyrs mishag, og denne fyr slog ubarmhertigt løs på ham. Byron var tilfældigvis tilstede, og han gik hen til denne tyrann, vel vidende, at det ikke var nogen nytte til for ham at prøve på at slå med ham, og spurgte ham, hvor længe han havde i sinde at slå løs på hans ven. Tyrannen svarede straks ved at sige: »Hvad kommer det dig ved?« Byron svarede meget mildt og med tårer i øjnene: »Jeg vil tage resten af kløene, hvis du vil lade ham gå.«

Vort tilfælde er endnu større end Lord Byrons. Han havde i forvejen ingen forpligtelse til at gøre, hvad han gjorde. Vi har fået det ansvar at gøre det, som vi i forvejen er gået ind på. Omvendelse bliver vor anden lejlighed til at fuldføre formålet med vor skabelse. Som vi omvender os, vil vi få tilgivelse. Måske havde Paulus den samme tanke i sit sind, da han sagde:

»Eller ved I ikke, at jeres legeme er et tempel for Helligånden, som er i jer, og som I har fra Gud, og at I ikke tilhører jer selv?

I er jo købt og prisen betalt; ær derfor Gud i jeres legeme!« (*1. Kor. 6:19-20*).

Frelseren fuldførte alle sine hverv.

»Har vi alene i dette liv sat vort håb til Kristus, er vi de ynkværdigste af alle mennesker.

Men nu er Kristus opstået fra

de dode, som en førstegrode af de hensovede.

Thi fordi døden er kommet ved et menneske, er også de dodes opstandelse kommet ved et menneske.

Thi ligesom alle dor i Adam, således skal også alle levendegøres i Kristus.« (1. Kor. 15:19-22).

Kristus opfyldte den store mission, for hvis skyld han kom her til jorden: at forsonse for menneskehedens synder og at gøre omvendelsens princip effektivt i vor evige fremgang.

Nephi-versionen er som følger:

»Men se, alt er blevet gjort efter hans visdom, som kender alle ting.

Adam faldt, for at menneskene kunne blive til, og menneskene er til for at kunne nyde glæde.

Og Messias kommer i tidens fylde, for at han kan forløse menneskenes børn fra syndefaldet. Og da de er forløst fra syndefaldet og kender godt fra ondt, er de blevet fri for evigt, til at handle for sig selv og ikke lade sig påvirke af noget med undtagelse af lovens straf på den store yderste dag i overensstemmelse med de befalinger, som Gud har givet.« (2 Nephi 2:24-26).

Profeten Joseph Smith siger:

»Derfor tror vi på at forkynde læren om omvendelse i hele verden, både til gamle og unge, rige og fattige, trælle og fri, således som vi siden skal prøve at vise hvorledes, på hvad måde og hvor langt det er bindende for menneskehedens samvittighed, idet vi på rette måde skelner mellem gammel og ung, mellem

mænd og kvinder, børn og tjenere. Men vi opdager, at vi må tro på, at vi modtager syndernes forladelse, for at kunne drage fordel af læren om omvendelse. Og for at få syndernes forladelse, må vi tro på læren om dåb i Herren Jesu Kristi navn. Og dersom vi tror på dåb til syndernes forladelse, kan vi vente, at forjættelsen om den Helligånd vil blive opfyldt, thi forjættelsen gælder alle dem, som Herren vor Gud vil kalde.« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, side 95).

Endelig sagde Frelseren:

»Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile.

Tag mit åg på jer og lær af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet; så skal I finde hvile for jeres sjæle.

Thi mit åg er gavnligt, og min byrde er let.« (Matt. 11:28-30).

»Vend dig til mig og bliv frelst, du vide jord,

thi Gud er jeg, ellers ingen.« (Es. 45:22).

Og endelig skriver Esajas:

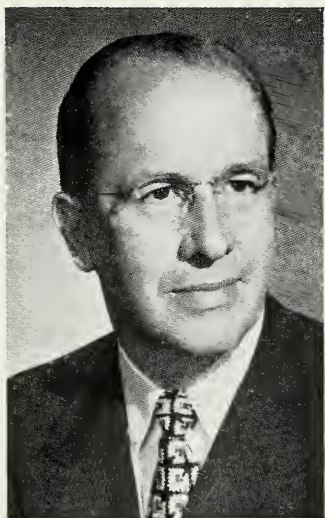
»Jeg svor ved mig selv, fra min mund kom sandhed, mit ord vender ikke tilbage: Hvert knæ skal bøjes for mig, hver tunge sværge mig til.

Kun hos Herren, skal man sige, er retfærd og styrke; til ham skal alle hans avindsmænd komme med skam.« (Es. 45:23-24).

Lad os ikke udsætte vor omvendelses dag. Må Herren hjælpe os til at være rene og ydnyge for hans åsyn, beder jeg ydmygt i Jesu Kristi navn. Amen.

Henry D. Moyle.

Apostelbesøgene I DANMARK

Så er de store begivenheder forbi for denne gang, og vi kan se tilbage på en række vidunderlige, uforglemmelige og inspirerende oplevelser i den danske mission. Vi vil prøve at give et lille referat, som desværre kun kan blive ufuldkomment og ikke kan give et fuldgyldigt indtryk af de dejlige dage, vi har oplevet, da vi på en gang havde besøg af to af Herrens apostle i missionen.

Som vi alle ved, var apostel Ezra Taft Benson, som er Amerikas landbrugsminister, indbudt

til at være hovedtaleren ved årets Rebildfest den 4. juli, og denne fest kunne vi alle følge gennem radioen, som transmitterede den i sin helhed. Som noget ganske nyt ved Rebildfesten blev den indledt med bon, først på dansk og derefter på engelsk, ved biskop Erik Jensen, Aalborg, og det skete på ældste Bensons initiativ. Den samme skik er jo blevet indført i Amerika, hvor alle kabinetsmoderne indledes med bon, også på ældste Bensons initiativ. Ældste Benson, som regnes for Amerikas bedste taler (efter en udtalelse fra en udenfor Kirken stående), indledte sin tale med at udtale, at Gud måtte elske det danske folk, når han havde givet dem et så smukt land, og folket måtte elske Gud, når de havde tået så megen skønhed. Berlingske Tidende skrev bl. a.: »Benson, som nogle gange for har været i Danmark, mindedes sine besøg, der havde gjort stort indtryk på ham, og gik derefter over til at tale om baggrunden for Rebildfesten. Eftersom vi her i dag fejrer årsdagen for De Forenede Staters uafhængighed, vil det være passende at tale kort om de to store drivkræfter i menneskeheden, frihed og fred.

Frihed er en kostelig ting, men det er ikke nok at ønske sig frihed; den må vindes, og engang vundet må friheden bestandig beskyttes og genvindes, hvis det er nødvendigt. Den kan fravristes en - eller den kan smuldre hen. Som frihedselskende folk er vi besluttede på at beskytte vor frihed mod de nationer og de nationers førere, der ikke har respekt for individets frihed. Vi søger at beskytte vor frihed ved at forene vore kræfter, men væbnet styrke er ikke nok, der må også være åndelig styrke tilstede. Væbnet styrke kan forhindre en angriber ude fra i at vriste friheden fra os, men kun den åndelige styrke kan hindre, at den mistes, fordi den smuldrer bort inde fra.»

Apostel LeGrand Richards, søster Richards, missionspræsident Holger P. Petersen, søster Ora Petersen og alle de ca. 125 missio-

nærer, der for tiden arbejder i Danmark, overværede Rebildfesten, der var begunstiget af strålende sommervejr.

På grund af sine officielle pligter kunne ældste Ezra Taft Benson ikke komme rundt til alle distrikter, men tilbragte søndag den 5. juli i København, hvor han og søster Flora Benson overværede alle dagens møder. Brødrene fik i præstedømsmødet instruktioner, og såvel søster Benson som ældste Benson talte i søndagsskolen. Under klassearbejdet besvarede ældste Benson spørgsmål fra sokske i seniorklassen. Også under fastemødet talte ældste Benson til sokske.

Det største møde blev imidlertid afholdt om aftenen, hvor ca. 400 sokske og venner med den amerikanske ambassadør i Danmark, Val Peterson, og hans følge i spidsen var kommet for at høre apostelen tale.

Ambassadør Val Peterson på talerstolen.

Modet, der blev ledet af 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Elray L. Pedersen, idet missionspræsident Holger P. Petersen måtte ledsage apostel LeGrand Richards omkring i missionen, indledtes med, at forsamlingen sang »Kom, hellige« og bøn ved 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Tor-kil Dressø. Efter at koret havde sunget »I vor Forløser navn«, talte broder Niels Johansen om Kirkens genoprettelse i de sidste dage. Så kom aftenens store overraskelse, som ældste Benson også var mester for: Den amerikanske ambassadør, Val Peterson,

talte til os! Ambassadøren indledte med at prise Ezra Taft Benson for hans dygtighed og redelighed, og udtalte sin taknemmelighed over at være i Danmark, det skønne land, som har sendt mange af sine gode sønner og døtre til Amerika, hvor de er blevet til gode amerikanske borgere. Han, der selv er lutheraner, talte derefter om, at vi alle bør leve i fordragelighed, selv om vi har forskellig tro, thi det er ikke selve arbejdet og det, der udføres, der har den største betydning, men det er måden, vi udfører tingene på, der betyder mest.

Efter at koret havde sunget »Stort og underfuldt«, kom det øjeblik, vi alle havde ventet på: Ældste Benson stod på talerstolen. Han indledte med en tak til ambassadør Val Peterson,, som var kommet til vort møde og havde talt til os, og talte om den gode stat Nebraska, hvor Val Peterson har været guvernør; den har altid været en god stat for mormonerne. Han sagde derefter: Vi er alle søskende, vi er alle børn af den samme Fader i Ånden, derfor omtaler vi hinanden som brødre og søstre, alt dette forøger broderskabet. Han talte om sin kærlighed til Danmark og fortalte bl. a., at hans broder engang har udført en mission i Danmark. Han mindedes sine tidligere besøg i Danmark og talte om sit giftermål med datteren

af en god dansk mand, Carl Asmussen fra Koge. Herren elsker det danske folk, og forhåbentlig elsker det danske folk Herren. Den største synd er utaknemmelighed, det er let at tage velsignelserne som en selvfølge, men en utaknemmelig mand er som en gris, der spiser æblerne, der ligger under træet, men aldrig ser, hvor de kommer fra. Lad os huske, hvor velsignelserne kommer fra. Herren har to hjem, himlen og et taknemmeligt hjerte. - Folk anser de sidste dages hellige for et mærkværdigt folk, og vi er det også på nogle måder. Apostlen Peter sagde: I er et udvalgt folk og et mærkværdigt folk. Således er det også i dag, vi er Herrens udvalgte folk, og vort broderskab er et af kendetegnene på Kristi evangelium. En

Ambassadør Val Peterson, apostel Ezra Taft Benson, præsident Elroy L. Pedersen og præsident Torkil Dresso.

Apostel Ezra Taft Benson på talerstolen.

anden mærkværdighed ved os er, at vore kirkebygninger (og i øjeblikket er der ved at blive bygget 700 nye bygninger verden over), aldrig indvies, før de er betalt fuldtud, der findes ikke gæld i dem, de er ikke prioriteret. Og de er beregnet til at blive brugt til alle de forskellige aktiviteter, der udføres af medlemmerne, ikke blot til søndagens gudstjenester. Så er der vort finanssystem, det er også mærkværdigt. Vi har ingen kollekt ved møderne, men alle medlemmer betaler tiende af deres indtægt, ikke tvungent, men frivilligt. Og så har vi fasteoffer, der går ud

på, at medlemmerne en gang om måneden faster og undlader at spise to måltider, og de penge, de derved sparer, gives til Kirken og bruges til hjælp til de fattige og nødlidende. Vort velfærdssystem er også noget særligt for vor Kirke. Vi mener, at enhver bør hjælpe sig selv og ikke ligge staten til byrde. Hvis man ikke kan klare sig, har familien ansvaret, og derefter har Kirken ansvaret. Alle vore medlemmer bør arbejde med i Kirken programmer og være aktive. Vi har intet præsteskab, enhver kan beskikkes til at påtage sig en stilling. Vi er en aktiv

Kirke, præstedømmet har myndighed, enhver mand eller dreng over 12 år, som er værdig dertil, modtager præstedømmet, som har myndighed til at handle på Guds vegne. Hvert medlem har ansvar og pligter til at arbejde med i Kirken, det opbygger karakteren. Mesteren sagde: I har fået evangeliet for intet, I skal give det for intet. Vi har vort missionersystem, som er en efterlevelse af Mesterens råd; unge og ældre drager ud på mission i 2-3 år på egen eller forældres bekostning og prædiker evangeliet. Det er et privilegium og en pligt. Evangeliet er ikke svært, principperne er lette at forstå. Ingen kan få et rigt liv uden at efterleve og modtage evangeliets principper. Vi tror, at hvert menneske gennem studium og bøn

modtager et personligt vidnesbyrd om evangeliet, Gennem bøn og personligt arbejde kan man selv vide, at Gud lever, at Kristus er verdens Forløser, og at Joseph Smith var en sand Guds profet. - De hellige var et mærkværdigt folk på Kristi tid, og de er det i dag. Endnu en mærkværdig ting: Vi elsker at tale sammen; når vi har overværet et møde, ønsker vi ikke at gå hjem! En ven, som blev inviteret til at overvære et møde i Washington, D. C., sagde senere efter at have overværet mødet: Jeg nød mødet, og det gjorde de andre også, men efter mødet så det ud, som ingen havde noget sted at gå hen, for ingen af dem gik hjem, jeg troede, jeg aldrig var kommet hjem! - Jeg ved, at skriften er sand, og denne kostelige kundskab kan vi

Mrs. Val Peterson, søster Flora Benson og ambassador Val Petersons søster.

Sangkoret under ledelse af broder Jørgen Ljungström.

alle opnå, og den erkendelse og kærlighed får medlemmerne til at give deres tid og deres arbejde frivilligt til Kirken, tro på Joseph Smiths guddommelige mission får medlemmerne til at gå på mission, de har et vigtigt budskab at bringe, ikke for at prale, men i taknemmelighed og ydmyghed. Jeg bærer mit vidnesbyrd om, at de ting, vi har, er sande, jeg har en fast overbevisning derom, og dette er en kostelig gave. Jeg er taknemmelig for evangeliets velsignelser og for mit medlemskab og det store privilegium at rejse rundt og bære vidnesbyrd til folk.

Jeg siger tak, fordi jeg har fået lov til igen at besøge dette smukke land, vær taknemmelig for jeres borgerskab i Danmark og for jeres medlemskab i Guds sande

Kirke, og lev således, at I kan få jeres belønning herfor. Jeg håber, at vi ses igen, om ikke i denne verden, så i den næste. Gud velsigne jer i alle jeres retfærdige gerninger, i jeres arbejde i hjemmet og i jeres aktiviteter i Kirken. Jeg lover jer, at hvis I er trofaste i jeres pagter, vil I blive lykkelige. Må Gud være med jer, beder jeg om i Jesu Kristi navn. Amen.

Mødet sluttede med, at forsamlingen sang »Hav tak for Profeten du sendte« og bøn ved grenspræsidenten for København gren, Bjarne Gram.

Foruden at lede mødet fungerede præsident Elray L. Pederesen også som tolk for de forskellige talere, og han løste denne vanskelige opgave på udmærket måde.

M. K.

Apostel LeGrand Richards' besøg

i Aarhus søndag d. 5 juli

Søndag morgen den 5. juli op-
randt med strålende sol, både på
himlen og i søskendes hjerter i
Aarhus gren og fra distriktet. Vor
første tanke, da vi vågnede, var:
»I dag skal vi høre Apostelen«,
og det var med stor forventning,
vi den dag gik til kirke.

Foran den nye smukke kirke
vajede det danske og det ameri-
kanske flag på hver side af op-
gangen.

Kl. fem min. for 9 korte mis-
sionspræsidentens dollargrin op
foran kirken, og ud steg Apostel
LeGrand Richards og søster Ri-
chards samt missionspræsident
Holger Petersen og søster Ora
Petersen, alt medens fotografiap-
paraterne knipsede livligt rundt
omkring dem.

Efter at apostelen havde hilst
på de forskellige, gik han sam-

men med alle broderne til præ-
stedomsmode, som begyndte kl.
9 under ledelse af distriktspræsi-
dent Otto Møller. - Der åbnedes
med sangen »Kom alle, I Guds
mænd« og bon ved broder Hyld-
gård fra Herning.

Apostelen ønskede først at ho-
re fra grenspræsidenten, broder
Orla Nielsen, som talte om den
store glæde, det var at have Apo-
stel LeGrand Richards iblandt os,
og opmuntrede broderne til stør-
re aktivitet.

Derefter talte distriktspræsi-
dent Otto Møller om den vanske-
lighed, der var forbundet med
at opnå fremgang for Jesu Kristi
Kirke i Danmark, ikke mindst
på grund af, at emigrationen tog
så mange af vore gode søskende.

Missionspræsidenten talte om
de indsendte rapporters ufuld-
kommenhed og om et par små
morsomme og interessante episo-
der under banketten ved Rebil-
festen til ære for Apostel Ezra
Taft Benson, som fremkom på
grund af, at de hverken rog eller
drak spiritus ved deres bord,
som det eneste i hele salen - talte
også om, at stavsinddelingen i
Danmark slet ikke var så fjern.

Derefter talte Apostelen med
stor kraft og styrke om at bruge
de talenter, Gud har givet os, at
vi kan have fremgang og få vis-
dom om Guds hensigt med os,
om vi vil. - Opmuntrede os til at
have tro; hvis vi havde tro, kun-
ne vi udføre det, som vi sagde
var umuligt: - nemlig at få de
uaktive til at blive aktive.

Mødet sluttede med sangen »Pris Gud« og bøn ved grenspræsident Orla Nielsen.

Tilstede ved mødet var ialt 39.

Det næste møde begyndte kl. 10,30 - ligeledes under ledelse af distriktspræsident Otto Møller. - Der åbnedes med sangen »Hav tak for Profeten« og bøn ved broder Brink fra Herning. - Efter sangen »Der er solskin i min sjæl i dag« talte søster Ora Petersen fra København meget smukt om Jesu ord »Lader de små børn komme til mig«, fordi de tilhørte ham og var kun givet os som et lån. - Talte også om, at vi skulle ære vor fader og moder, før at det må gå os vel, og vi må leve længe i landet.

Så fulgte en dejlig tale af søster Richards, som først udtalte sin store glæde over at være i Danmark og blandt de sidste dages hellige her; talte om den store glæde man får ved at komme i søndagsskolen og det store udbytte, vi kan få af de mange gode lektier.

Efter at vi havde nydt 3 forskellige gode og morsomme sange af søndagsskolens mindre børn, talte Apostelen, takkede først for børnenes sang og udtalte sin store glæde over at være beskikket til at besøge missionerne i Europa, og bragte os alle mange kærlige hilsener fra de Tolv Apostles Råd og specielt fra Præsident David O. McKay. - Talte om det store privilegium vi har, at vi må være med til at opbygge Guds rige på jorden. - Talte om vigtigheden af familiebøn og sagde, at han ikke kunne se, hvorledes en familie kunne opbygges værdig til det celestiale rige uden familiebøn og gav os

mange eksempler. - Fortalte hvorledes søndagsskolens lektier havde givet ham inspiration for hele livet, og om vidnernes vidnesbyrd om guldpladerne, der var oversat ved Guds gave og kraft, talte om Visdomsordet og gav mange eksempler på unge mænd og kvinder, der stod fast og sagde nej til kaffe, the, spiritus og tobak, når de var i selskab, - gav eksempler på de velsignelser, der kom til disse lydige og trofaste, og sagde: »Det er bedre at være til at stole på, end at være elsket«.

Mødet sluttede med sangen »Priser Profeten« og bøn ved broder Kaj Aage Gram.

Tilstede 116.

Aftenmødet begyndte kl. 17, ligeledes under ledelse af distriktspræsident Otto Møller, som bød velkommen til forsamlingen og Apostel LeGrand Richards samt søster Richards, missionspræsidenten Holger Petersen og søster Ora Petersen. - Lovede forsamlingen en udbytterig aften. - Der åbnedes med sangen »Der er skønhed her på jord« og bøn ved grenspræsident Kr. Pedersen, Horsens. Efter nadversangen blev nadveren administreret og uddelt af missionærerne.

Apostelen ønskede først at høre fra ældste Norman Hansen og missionær søster Andersen fra Randers, som begge udtalte deres glæde ved at tilhøre den eneste sande Kirke. - Derefter talte missionspræsident Holger Petersen om Johannes Døberen, som døbte Jesus Kristus, og som siden overdrog nøglerne til dåb til Oliver Cowdery og Joseph Smith. - Talte om, at vi havde en virkelig apostel iblandt os med samme

magt og myndighed som de første apostle i den oprindelige Jesu Kristi Kirke.

Efter en sang fra koret talte apostelen om det ansvar, vi havde med at forkynde evangeliet, det eneste sande på jorden, for vor familie og venner.

Talte derefter om, at Gud forkyndte enden fra begyndelsen, at der var et fuldkomment program lagt for menneskenes frelse, for jorden blev skabt - brugte som billede tegningerne af Los Angeles Templet, som var udarbejdet længe for grunden blev udgravet. - Sagde bl. a., at intet kan standse Guds værk på jorden og profetiernes opfyldelse, - talte om Jesu Kristi himmelfart og hans genkomst, om Evangeliets gengivelse. - Talte om Nebukadnesers drøm og profeten Daniels udtydning deraf, om det rige, der skulle komme, og som aldrig skulle odelægges, men blive som den sten, der blev losrevet fra bjerget og tilsidst opfyldte hele jorden, og dette var Jesu Kristi Kirke. - Apostelen udtalte sin taknemmelighed over at tilhøre den

ne sidste uddeling af Evangeliet og sagde, at han ville ønske, at han havde magt til at røre ved de menneskers hjerter, som ikke kendte dette herlige Evangelium, så de kunne dele denne glæde med os.

Apostelen sluttede med at nedbede Herrens velsignelse over forsamlingen.

Missionspræsident Holger Petersen var tolk for apostelen ved alle tre moder.

Modet sluttede med sang nr. 127 og bon ved grenspræsident, ældste Orlando Andersen, Randers. - Tilstede 165.

Selv om en dejlig dag var til ende, så vil den dog leve videre i vore hjerter og bære frugt, vi bestemmer selv hvor mange fold. - Vore vidnesbyrd var blevet styrket, vi var blevet fyldte med tro og den Helligånds kraft og gik hver til sit, fast besluttet på at gøre det hele bedre og følge de mange gode råd og inspirationer, Herren havde givet os gennem sin Apostel LeGrand Richards.

K. A. G.

HUSK AT MELDE FLYTNING!

Hver eneste måned får vi et antal Stjerner retur med påskriften »Flyttet, hvorhen vides ikke« eller »Ubekendt efter adressen«. For at undgå standsning i forsendelsen eller i bedste fald forsinkelse af leveringen, beder vi venligst abonnenter, som flytter, om i god tid at meddele deres nye adresse.

Abonnenter, som *emigrerer*, bedes meddele os deres adresse i Amerika, *inden* de rejser. Stjernen vil da portofrit blive sendt til den nye adresse.

Ældste LeGrand Richards fra

De Tolv Apostles Råd besøger Esbjerg

Mandag den 6. juli havde Esbjerg gren apostelbesøg, idet ældste LeGrand Richards fra De Tolv Apostles Råd sammen med sin hustru besøgte grenen på sin rundrejse i missionen.

Efter at der havde været møde med missionærerne hele dagen, begyndte præstedomsmodet i kirkesalen kl. 18,40. Modet indledtes med sangen »Kom, alle I Guds mænd« og bøn ved grenspræsident Johs. Sorensen. Ældste Jack Morris sang en smuk solo: »Open the Gates to the Temple«, og derefter talte missionspræsident Holger P. Petersen og så ældste LeGrand Richards med præsident Petersen som tolk. Ældste Richards udtalte bl. a., at vi snart ville have stave rundt i Europa og over hele verden - men der må arbejdes - han henviste til lignelsen om de ti talenter - »I mænd af præstedømmet skal lære at regere«. Modet sluttede med sangen »Pris Gud« og bøn ved broder Chr. Lundbæk. Tilstede ca. 60.

Pausen mellem præstedomsmodet og det offentlige møde blev udfyldt af Esbjerg grens sangkor, som under ældste Jack Morris's ledelse sang: »Loft din stemme glad og ren«.

Det offentlige møde blev åbnet med sangen: »Kom, lytter til Profetens røst« og bøn ved broder Verner Buur Knudsen.

Derefter sang koret Pilgrims-koret af »Tannhäuser«, hvorefter distriktspræsident Ejnar Nielsen, søster Ora H. Petersen og søster Richards talte. Koret sang »Kom, kom, Guds folk«, hvorefter missionspræsident Holger P. Petersen og 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Elray L. Pedersen, talte. Til sidst hørte vi fra ældste LeGrand Richards, som gav en inspirerende og ildnende tale om evangeliet, dets gengivelse og Mormons Bog m. m. Talen varede ca. 40 minutter. Modet sluttede med fællessang, »Himmelske Fader«, og bøn ved broder Aage Hansen. Tilstede 92.

Det var en dejlig aften!

E. N.

ODENSE

Tirsdag den 7. juli 1959 vil altid stå som en særlig dag for Odense gren, hvor vi havde den vidunderlige velsignelse at høre fra apostel LeGrand Richards af

De Tolvs Råd. Aftenen begyndte med præstedømmets møde kl. 18 med sang og bøn, hvorefter distriktspræsident Klokke Hansen overgav tiden til missionspræsident Holger P. Petersen, som ud-

En del støvnedeltagere samlet ud

den for kirkebygningen i Odense.

trykte sin glæde ved at se så mange lokale brødre samlet og sagde blandt andet, at det nylig afsluttede stævne havde været en stor oplevelse for ham, fordi det udelukkende var arrangeret af lokale medlemmer. Præsidenten sluttede med at bede brodrene holde sammen og hjælpe hinanden fremad i evangeliet. Tiden blev overgivet til apostel LeGrand Richards. De danske medlemmer skal selv tage fuld del i arbejdet med at bygge grenene op i den danske mission. I skal arbejde op til at få en stav, at få lokale missionærer og sende dem ud på mission. Jeg ved, at Guds kraft er i vort arbejde, thi Gud vil ikke hjælpe nogen falsk profet. Sluttede med at sige, at denne Kirke skal brede sig over hele jorden, som det er profeteret i skrifterne.

Præstedomsrådet sluttede med sang nr. 60 og bon ved broder Liljengren, Fredericia.

Hovedmødet begyndte kl. 19,30 med sang nr. 184 og bon ved ældste Trauntwein. Velkomsttale ved distriktspræsident Klokker Hansen. Tiden blev nu overgivet til Præsident Elray Pedersen, som talte om apostle og profeter i fordums dage og i vor tid. Derefter horte vi fra søster Ora Petersen og søster LeGrand Richards, som begge bar deres vidnesbyrd.

Derefter sang koret: »Oh, min Fader«. Nu blev en ung mand fra forsamlingen kaldt op for at sige et par ord. Preben Olesen udtrykte sin glæde ved at have lært Kirken at kende; han bar sit vidnesbyrd og sagde, at han så frem til den dag, da han kunne blive døbt og være medlem af den sande Kirke.

Missionspræsident Holger P. Petersen talte dernæst om medlemmers næstekærlighed og hjælpsomhed overfor hinanden og gav eksempler derpå. Koret sang derefter: »Vor Herre er min

hyrde god«. Aftenens hovedtaler, apostel LeGrand Richards, stod nu frem og holdt med missionspræsident Holger P. Petersen som tolk en vidunderlig tale til søskende og venner. Han sagde bl.

a.: Jeg er kun diakon, blot lidt ældre; jeg har givet hele mit liv i Kirkens tjeneste og været lykkelig for det. Jeg ved, at det evangelium, vi prædiker, er evigt og eksisterede, før vi blev til i denne verden. Præsidenten gav os i nogle vidunderlige beretninger om sine rejser rundt om i verden dejlige vidnesbyrd om Kirkens sandhed. I slutningen af talen sagde apostel LeGrand Richards, at Herren havde her i de sidste dage lovet os en profet, den profet, der frembragte Mormons Bog, Lære og Pagter og Den kostelige Perle. Vi har Guds vidnesbyrd om, at denne mand skal være stor i Guds øjne, en profet som Moses, der talte ansigt til ansigt med Gud, en af de største profeter, der har eksisteret i denne verden. Apostel Richards bar tilsidst sit vidnesbyrd med så overbevisende og inspirerende kraft, at vi alle måtte føle Guds nærhed.

Mødet sluttede med sangen »Kom, kom, Guds folk« og bøn ved broder Edmund Nielsen.

Tilstede 130.

I sandhed et vidunderligt møde. Gid det måtte blive til gavn og opbyggelse for vor gren, gid alle mennesker måtte få øjnene op for det store og vidunderlige

værk, Gud har givet os, og måtte vi være i stand til at bringe evangeliet ud, så flere kunne slutte sig til vor Kirke. *H. H.*

Referater af moderne i de øvrige grene følger i næste nummer af Stjernen.

G. U. F.

stævnet i Odense

Stævnet begyndte fredag den 26. juni med en dejlig udflugt. Omkring 90 sportsklædte medlemmer og venner samledes i kirkebygningen, udenfor hvilken de store, moderne busser holdt parat til at køre os til Sinebjerg. Det blev en dejlig tur derned gennem et meget smukt landskab og med megen fest i busserne. Stedet, som var målet for vor udflugt, var ideelt. En stor åben plads indrammet af skov og lige ned til stranden. Der blev lejlighed til at udføre alt, hvad man har lyst til på en sådan tur. God musik lod hele dagen, både fra højtaleren og fra spillende medlemmer, og de mest ihærdige dansede til. Alt i alt en dejlig tur, hvor alle var kede af at skulle hjem.

Kl. 19,30 samledes vi i Industripalæet, denne gang festklædte og også flere; ca. 175 var mødt op til Stævnets store revy. Der var fin, fin underholdning fra Aarhus, Randers, Esbjerg, Aalborg, Hjørring, København og Odense grene. Vi frydede os over

Fra revyen

Fra revyen

sange og sketches, havde besøg af en berømt »modeskaber« og hendes mannequiner fra København, og tog med Odense på en vidunderlig tur »jorden rundt«.

Lørdagen begyndte med funktionærmøde, hvor vi efter at have hørt om bogen »Lær at tale«

så den meget lærerige og gribende film »Feed my Sheep«, der handlede om enlistment-arbejdet. Tilstede 70.

Efter frokosten i kirken begyndte sportskonkurrencerne. Der blev startet med basketball, som København vandt. Dernæst vol-

Fra revyen

Fra banketten

leyball, hvor Odense vandt, og endelig bordtennisturneringen, som blev vundet af Jan Petersen fra Aalborg.

Kl. 18 samledes 119 til festbanketten. Bordene var smukt pyntet og maden fin. Umiddelbart efter banketten begyndte Guld- og Grønt-ballet, der indledtes på festlig vis med en ægte svensk march og fortsatte med forskellige danselege. Efter at der var danset moderne danse et stykke tid, kom første nummer af underholdningen, danseopvisning fra København, der fik stort bifald. I løbet af aftenen var der anden underholdning, som f. eks. sang, guitar-spil, og fire piger fra Aarhus fik præmie for deres fine slagsang til Stævnet. Alle morede sig, og der var ikke mange, der var »af gulvet« den aften af de 276, der var tilstede ved ballet.

Søndagens moder begyndte med præstedomsmodet kl. 9.00 med ca. 75 tilstede, og kl. 10.30 begyndte ungdomskonferencens tale- og musikkonference. Vi hørte nogle meget fine taler af de unge og ligeledes mange smukke sange, og det var svært for dommerne at vælge de bedste ud. Tilstede 250.

Til vidnesbyrdsmodet, som var en meget udbytterig oplevelse, fik 25 af de 80 tilstedeværende lejlighed til at bære deres vidnesbyrd.

Stævnets hovedmode begyndte kl. 17 med uddeling af belønninger til dem, der gennem hele året havde tjent til en sådan, og til dem, der havde vundet de forskellige konkurrencer under stævnet. Vinder af talekonkurrencen blev broder Kurt Liljengren fra Fredericia, og vinder af musik-

Vinderen af talekonkurrencen på talerstolen

konkurrencen blev broder Poul Petersen og broder Finn Vest Nielsen fra København. Et stort øjeblik var det, da præsident Holger P. Petersen overrakte bro-

der Henry Haupt og søster Grethe Haupt fra Odense deres Master M-Man- og Guld Gleaner-belønning. Broder og søster Haupt har været medlemmer af Kirken

Vinderne af sangkonkurrencen

i ca. 8 år og har i de sidste 5 år arbejdet på deres M-Mands- og Gleanerarbejde. Man får måske et lille indblik i, hvad der kræves, når man hører, at der i tidens løb kun har været ganske få Master M-Mænd og Guld Gleanere i Danmark. Efter uddelingen af belønninger horte vi det store fælles

sangkor med medlemmer fra korene fra hele landet. Det var dejligt at lytte til. Sangkoret sang ialt tre sange under ledelse af henholdsvis søster Lilli Christoffersen, Odense, ældste Jack Morris, Esbjerg, og broder Jørgen Ljungström, København.

Af talere ved dette møde kan

Det store fælles sangkor

nævnes 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Elray L. Pedersen, G.U.F.s hovedbestyrelse, søster Marion Als og broder Poul Petersen, 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident

Torkil Dresso, og til slut missionspræsident Holger P. Petersen. Aftenen sluttede med, at forsamlingen sang »Guds Ånd som en ild«. Tilstede 203.

M. A.

Månedens SPØRGSMÅL

Af *Joseph Fielding Smith*, præsident for *De Tolv Apostles Råd*.

Kortspil og lotterispil.

Spørgsmål:

I nogen tid har jeg haft et meget alvorligt spørgsmål i mit sind. Det er med hensyn til kortspil. Er det synd at spille kort eller være medlem af en spilleklub? Jeg er en hjemvendt missionær og har ment, at der ikke kom andet end ondt af at spille kort og være medlem af spilleklubber. Nogle af mine venner synes, det er tåbeligt af mig at mene det, men alligevel ønsker jeg ikke at slutte mig til dem, når de gør den slags ting, hvis det betragtes som forkert og ikke kan anbefales af Kirken.

Svar:

Der kommer intet godt af at spille kort eller lotteri. Der er utallige måder, hvorpå man kan skaffe sig sund morskab og adspredelse, som er nyttig for både sjæl og legeme. I spil, hvor der anvendes kort, spiller man som regel om »indsatser«, og der

indgås væddemål. Nogle vil vinde »indsatserne«, men i virkeligheden er der ingen, der vinder, for den, som vinder »indsatserne«, har mistet en del af sin manddom, som er vanskelig at vinde tilbage. Der synes at være en tilbøjelighed i den menneskelige natur, som får mænd og kvinder til at søge at opnå noget for intet, og mange har risikeret deres surt fortjente indkomst på chancens alter, hvor de har håbet at vinde en formue, som de ikke har fortjent. Der er lokkemad i alle slags lykkespil, som Satan anbringer foran dem, og i deres grådighed eller selviske ønske om gevinst tager de den usikre lokkemad langt mindre uskyldigt end en fisk, som snapper efter fiskerens krog.

De almindelige måder at spille kort på anvendes ved hasardspil. De bruges på tvivlsomme tilholdssteder og i spillebuler. Unge mennesker, som har lært

at spille kort i deres eget hjem eller i spilleklubber i al uskyldighed, bliver altfor ofte lokket med til tvivlsomme steder, hvor hasardspil flourer. Den slags spil er som regel ledsaget af cigaretter og ol, og de, som er forfaldne til kortspil, tilegner sig også de dårlige vaner med tobak og drikkevarer. At spille kort bliver en vane lige så vel som rygning og drikkeri. Jeg husker en af mine naboer, som i sine unge år var forfalden til kortspil. Senere omvendte han sig og sluttede sig til Kirken. En dag talte han indtrængende til en klasse, som jeg var medlem af, om den kendsgerning, at hasardspil er en sygdom, som angriber dem, der hengiver sig til den, så hårdnakket, at de sjældent bliver af med den. Dens indflydelse på karakteren er nojagtig den samme som brugen af tobak og stærke drikke har. Han tilrådede alle at undgå alle slags kortspil og lotterispil, for at ikke vanen skulle odelægge dem.

Kortspil og alle andre slags hasardspil bør undgås som odelæggelsens port. Alle sådanne vaner er blevet frarådet af Kirkens autoriteter lige fra begyndelsen af vor historie. Da Mormonbataillonen blev kaldt til vort lands tjeneste, talte Præsident Brigham Young til de frivillige og sagde, at han ønskede, at de skulle bevise, at de var de bedste soldater i De Forenede Staters tjeneste. Han formanede kaptajnerne til at være fædre for mændene i deres kompagnier og at tjene officererne og mændene ved præstedomsmets magt. De skulle holde sig rene og lære folkene at være kyske og opføre sig pænt. De måt-

te ikke bande, og ingen måtte blive fornærmet på hinanden. De skulle undgå strid med missourianerne - deres fjender - og alle andre personer. De skulle tage deres Bibler og Mormons Boger med sig og studere dem, men ikke påtvinge andre deres tro. De skulle undgå kortspil, og hvis de havde kort hos sig, skulle de brænde dem. Hvis de ville følge disse instruktioner, lovede han dem, at de ikke ville få befaling til at dræbe deres medmennesker.

Præsident Joseph F. Smith har givet dette nyttige råd:

»Selv om et enkelt spil kort i sig selv kan være harmløst, er det en kendsgerning, at det ved umådeholden gentagelse ender med en forgabelse i chancespil, med overdrivelse, med spild af kostbar tid, med slovhed og for-dummelse af sindet og med komplet odelæggelse af religiøs følelse. Det er alvorlige resultater, onder, som må og bør undgås af sidste dages hellige. Desuden er der en alvorlig fare, som lurder ved vedvarende kortspil, idet det avler spilleånd og spekulation og vækker det farlige ønske om at få noget for intel.« (*Gospel Doctrine*, p. 412).

»Kortspil er en forlystelse, som let overdrives, den er berusende, og derfor har den lastens natur. Den er naturligt ledsaget af cigaretten og et glas vin, og dette fører til spilleklubber og spillekasinoer. Få mænd og kvinder hengiver sig til det farlige tidsfordriv ved spillebordet uden at forsømme deres arbejde og livets større forpligtelser. Sig mig, hvilke fornøjelser du bedst kan lide og om dine fornøjelser har væ-

ret en herskende lidenskab i dit liv, og jeg skal sige dig, hvad du er. Kun få giver sig til at spille kort ofte, uden at det bliver til en herskende lidenskab i deres liv.« (*Juvenile Instructor*, vol. 3, p. 529).

Herren sagde:

»Et godt menneske tager gode ting frem af sit gode forråd; og et ondt menneske tager onde ting frem af sit onde forråd.

Men jeg siger jer, at menneskene skal gøre regnskab på dommens dag for hvert unyttigt ord, de taler.

Thi ud fra dine ord skal du frikendes, og ud fra dine ord skal du fordømmes.« (*Matt. 12:35-37*).

Da dette er sandt om ord, som er tomme og intetsigende, kan vi så ikke sige, at ørkesløse handlinger vil fortjene den samme belønning?

Dette betyder ikke, at Herren misbilliger uskyldige fornøjelser og den tid, der tilbringes med sunde lege. Det menneskelige legeme behøver afslappelse, og dette kan opnås på lovlig måde. Til dels med dette formål for øje er Gensidig Uddannelses Forening blevet organiseret, hvor passende former for morskab og underholdning kan læres, og derved kan legemet styrkes og sindet anspores og udvikles. I en af de mørkeste stunder i Kirkens historie, da de udmattede

medlemmer krydsede sletterne efter at være blevet drevet fra deres hjem, sagde Herren til dem gennem Præsident Brigham Young:

»Er du glad, da pris Herren med sang, med musik, med dans og med en bon, pris og taksigelse.

Er du bedrøvet, så påkald Herren, din Gud, i bon om, at din sjæl må få glæde.« (*L. & P. 136: 28-29*).

Profeten Joseph Smith deltog i mandige sportsgrene de få gange, han kunne få lejlighed til det. Præsident Brigham Young og hans brødre byggede Salt Lake Teatret og Forsamlingshuset. Skuespil, dans og anden underholdning blev givet til Kirkens medlemmer, og på denne måde blev de opbygget og styrket; alle sådanne underholdninger blev åbnet og sluttet med bøn. Hjælpeorganisationerne opmuntrer sportskonkurrencer under passende vejledning og regler. Vore folk bliver opmuntret, ikke forhindret, i enhver slags nødvendig adspredelse og fornøjelse, men alle ting, som verden søger, og som fører til noget dårligt, som f. eks. kortspil, raflen, spilleautomater o. lign., misbilliges som ødelæggende for moralen og for troen på det, som er rigtigt og sandt.

Joseph Fielding Smith.

Hjertet har sine grunde, som forstanden ikke kender til.

Pascal.

Det onde, man har i sig, bebrejder man des hårdere andre.

Hippel.

SØNDAGSSKOLEN

Andante LE ROY J. ROBERTSON

Nadververs for angst:

For Senior og Junior Søndagsskolen:

*Må vi om dit bord nu samles,
værdig til at være med,
nyde nadveren til minde
om, hvad Herren for os led.*

Søndagsskolesang for august 1959:

»Det er måske ej i kampens guy«. (Nr. 159 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for september 1959:

»Kastes du på bølgen om i livets nat«. (Nr. 147 i den nye sangbog).

»Se, sandelig siger jeg jer, I må altid våge og bede, så I ikke falder i fristelse; thi Satan begærer jer, så han kan sigte jer som hvede.« (3 Nephi 18:18).

Dr. Karl G. Maeser har sagt: »Man kan bedst bede, når man føler trang til at bede; men man bør bede mest, når man føler mindst trang til det.«

Alle, der af deres hjerte ønsker at bevare det vidnesbyrd, de en gang har fået, ønsker at få det til at vokse, ønsker at bevare troen på sandheden og bonnens magt,

må altid have en bon i deres hjerte til vor himmelske Fader, på deres arbejde, i Kirken, i deres hjem - ja, hvor de end går og står. Kun gennem det at være villig til at tjene Herren af vort ganske hjerte kan kraften til at skabe kærlighed til næsten komme frem, og hvis vi mangler den, til hvad nytte er så alt det arbejde, som man gør i Kirken? Netop det at tage del i alt det, man har lejlighed til i Kirken, skaber glæde, sammenhold, vidnesbyrd og kærlighed, og for den, der ønsker

at fortsætte hele livet, at leve efter kirkens skrifter, vil det evige liv være en glæde.

Vi får vanskelige tider alle sammen, problemer, der synes at være uoverkommelige, møder modgang o.s.v., men til hvad glæde vil livet være, hvis der ikke var en mening med det, og hvis vi ikke kunne få nytte af de prøver, vi møder, og de erfaringer, vi får? Dersom vi tager Herren med i vore prøvelser og virkelig af hjertet tror på den hjælp, han kan give - vil give - og giver, hvis det er noget godt, vi ønsker, så vil vi få glæde af alle prøvelserne, og glæden vil skabe sammenhold,

sammenholdet vil skabe et vidnesbyrd, og vidnesbyrdet vil skabe kærlighed.

Hvorfor er der så mange, der siger, at de synes, at det, Kirken lærer, er svært at overholde? Fordi de er svage, og de vil vedblive at være svage, hvis Herren ikke er i deres tanker og i alt, hvad de foretager sig. Lad bare altid den tanke være hos os: Hvad ville Herren have gjort i mit sted? Jeg ved, at Herren har tillid til os i alt, hvad vi foretager os, og netop derfor har han vist os den sikreste vej til at vandre *ligeud* - ved tro på bønnen og ved at bede af vort fulde hjerte.

Søndagsskolens hovedbestyrelse.

„Gør, som jeg siger“

Af apostel Richard L. Evans.

Der er få, om overhovedet nogen af os, som er smarte nok til at overbevise vore børn om, at de ikke skulle gøre ting, som vi har gjort det til en vane at gøre. Og der er få, om nogen af os, som er dygtige til at overbevise vore børn om, at de skulle gøre ting, som vi undlader at gøre. Ordenes logik og argumenternes styrke er ikke de midler, hvorved de, som lever hos os og iagttager os, erhverver deres fasteste indtryk og varigste lektioner. Længe før et barn kan forstå vore forsikringer og vore prædikener, kan det efterligne, hvad det ser og føler. Det er mere den måde, vi lever på, end de ord, som vi ville bruge til at forklare med, som omdanner den moralske fiber hos de børn, Gud har givet os. Og intet menneske har belært sine børn så fuldt og effektivt, som han kunne eller skulle, for han har efterlevet sine egne lærdomme og bevist, at de er gode i hans eget liv. Det er godt nok at fremsætte befalingen: »Gør, som jeg siger!« — men menneskenes børn er tilbojelige til at gøre, som deres forældre gør. Dette bør vi huske og aldrig glemme — vi som opdrager og belærer den generation, som vil eje verden i morgen. Og vi bør ikke blive forbavsedede, hvis vore børn vokser op til at blive ligesom vi selv på mange måder, som har meget at betyde.

(The Spoken Word, 9. december 1951).

REDUCERER *tempel-ægteskab*

SKILSMISSERNES ANTAL?

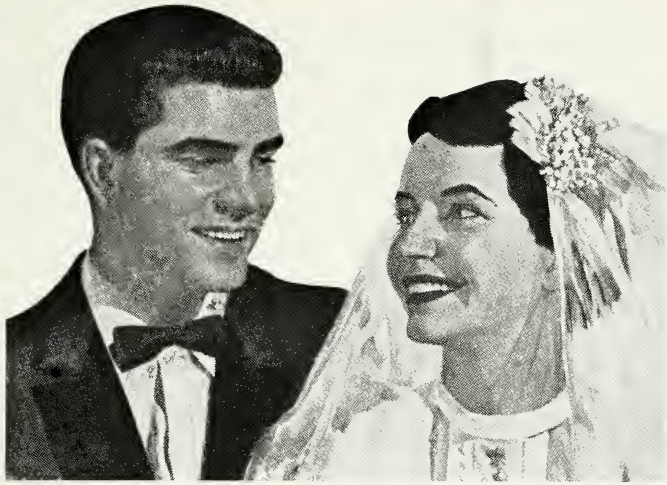
Af apostel John A. Widtsoe.

Skilsmisse er blevet en national ulykke i De Forenede Stater. Ægteskabslofter bliver indgået let og lige så let brudt. I nogle samfundslag er mænd og kvinder stolte af deres række af ægteskaber og skilsmisser. Dette er galt, meget galt! Der kan måske af og til være en retfærdiggjort årsag til skilsmisse, men folk burde gå ind i ægteskabet med henblik på en livslang forbindelse, midt i livets problemer, personlige og sociale. Denne skandaløse tilstand skyldes stort set, at man glemmer kærlighedens betydning — de evige, guddommelige impulser, som rejser sig over livets trivialiteter. Man burde ikke påtage sig et ægteskabeligt liv, med mindre kærligheden er vejlederen — en kærlighed, overfor hvilken de små forskelligheder i livet ikke tæller noget overfor bevarelsen af kærligheden.

Når man diskuterer skilsmisse-djævelen, vender de sidste dages helliges sind sig mod tempel-ægteskab, der besegler for tid og evighed og som varer evigt. Almindelig betragtning af folk omkring os viser, at de, som har fået templets velsignelser, lever mere lykkeligt, udfører deres pligter i og udenfor Kirken mere trofast og er mere tilforladelige borgere i ethvert samfund. Uden tvivl er der færre skilsmisser blandt dem.

For nogle år siden blev der gjort et forsøg på at fastslå, om tempel-ægteskab er et afskrækkende middel mod skilsmisse. Dette er blevet fortsat og omfatter nu vidtspredte områder og personer. Det blev bestemt at vælge et bestemt år og studere forholdene hos dem, der blev viet det år. Året 1936 blev valgt. Det var langt nok fra nutiden til at forvente, at de gifte folk var faldet til ro i fred eller på anden måde. Desuden havde de, som blev gift i 1936, oplevet krigsårene, den periode, da skilsmisser blev populære.

Tre tempelområder blev valgt: Salt Lake, St. George og Arizona. Der blev gjort forsøg på at spore alle ægteskaber blandt sidste dages hellige i disse områder. Både de, der var indgået i templet og de, der ikke var indgået i templet. Ægteskaberne faldt i tre grupper: 1) Viet i

templet, 2) Viet af kirkelige myndigheder udenfor templet (af biskopper og stavspræsidenter) og 3) Viet udelukkende af de borgerlige myndigheder. Det nuværende opholdssted for omkring 13 % af ægteparrene kunne ikke findes, men 87 % blev fundet, og deres ægteskabelige status undersøgt. Resultaterne var omtrent ens i alle tre områder, så de fundne resultater må være troværdige. Ved at sammenfatte resultaterne fra alle tre områder fandt man, at af dem, der var blevet viet i templet, var 83,9 % aktive i Kirken på en eller anden måde, medens der blandt dem, der var viet af Kirkens myndigheder, men udenfor templet, var 46 % aktive i Kirken, og 37,6 % af dem, der var viet af borgerlige myndigheder, var aktive i Kirken. Det ses klart, at tempelægteskab fører til et ordentligt, trofast liv i Kirken. Man kan udmærket se af disse tal, at de, som har haft tro og klogskab til at blive viet i templet, fortsætter deres arbejde i Kirken.

Blandt dem, der var viet i templet, var 6,4 % blevet skilt i løbet af de 15 år, som undersøgelsen omfattede. Imidlertid var der blandt dem, der var viet af Kirkens myndigheder, men udenfor templet, næsten to en halv gange flere skilsmisser, nemlig 15,6 %. Blandt dem, der var viet af borgerlige myndigheder, steg antallet til tre gange så mange som tempelægteskaber, nemlig 19,4 %. Disse tal, som er omhyggeligt og nøje udregnet, forkynner, at tempelægteskaber er en beskyttelse mod skilsmisse.

Hvis en mand og en kvinde virkelig elsker hinanden og ønsker, at denne kærlighed skal vare, bør de berede sig til vielse i templet. Tempelbegavelsen og beseglingen til evig forbindelse bliver magtfulde midler til at opnå glæde på jorden og i himlen herefter.

(Fra *Evidences and Reconciliations*).

FRA MISSIONSSEKRETÆREN

Når du engang føler dig meget betydningsfuld, engang når dit eget jeg står i blomst, når du tager det for givet, at du er den bedst kvalificerede i lokalet, hvis du engang føler, at hvis du går, vil du efterlade et hul, der ikke kan udfyldes, så følg denne simple fremgangsmåde og se, hvor den ydmyger din sjæl:

Tag en spand og fyld den med vand, stik din hånd ned i den lige til håndledet, træk den op igen — og det hul, der bliver tilbage, er et mål for, hvordan du vil blive savnet. Du kan sprøjte alt, hvad du vil, når du stikker hånden ned, du kan røre rundt i vandet, men når du holder op, vil du se, at i løbet af et øjeblik ser det ud ganske som før.

Moralen i dette underlige eksempel er: gør blot det bedste du kan. Vær stolt af dig selv, men husk der findes intet uundværligt menneske.

Vi, der ikke har nogen stilling i nogen af organisationerne, føler vi, at de, som holder stillingerne, er bedre end vi? Vi, som holder stillinger, føler vi, at vi er bedre end de, der ikke har nogen stilling? Der bør ikke være strid mellem funktionærer og medlemmer i Kirken. Det bør huskes, at vi, der holder stillinger, kun får de stillinger, for at vi kan få en chance for at vokse og også for at tjene de andre medlemmer. Vi er ikke bedre end de, der ikke har nogen stilling. En dag har vi måske ingen stilling, og de andre vil være dem, der tjener. Hav kærlighed til dem, der tjener, bed for dem, og fremfor alt: giv dem din støtte. Vi, som tjener, lad os huske at bede om hjælp, så vi kan tjene godt. Lad os ikke kritisere hinanden, husk der er blevet sagt:

Enhver tåbe kan kritisere, fordømme og beklage sig — og de fleste tåber gør det, men det kræver karakter og selvbeherskelse at være forstående og tilgivende.

Benjamin R. Monk, missionssekretær.

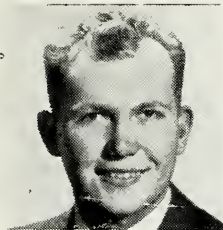

ESBJERG

Primary i Esbjerg afholdt den 6. maj en udflugt. Vi samledes i kirken kl. 14, og derfra tog vi i skoven, hvor der var en dejlig tumleplads for børnene, der legede og spillede bold. Ind imellem fik vi wienerbrød og appelsiner,

og inden turen gik hjemad, fik vi alle en dejlig iskage. Alle var enige om, at vi havde haft en god tid sammen. Kl. 17 gik turen tilbage til kirken, hvor der blev sluttet med bøn ved søster Dagmar Rasmussen. Tilstede 15 børn og 4 voksne.

DØDSFALD I USA

Tidligere missionær i den danske mission, *Jeremy C. Sorensen*, døde den 17. juni i sit hjem i Burbank, Californien, efter langs tids sygdom.

Ældste Sorensen arbejdede som missionær fra 20. november 1954 til 15. marts 1957, da han blev afløst og måtte rejse hjem for at blive opereret for sin alvorlige sygdom. I de forløbne to år har han frekventeret Brigham Young Universitetet, og to uger for sin død tog han eksamen derfra. Han kom sig imidlertid aldrig rigtig efter sygdommen trods en tilsyneladende bedring, og det stod klart, at det kun var et tidsspørgsmål, hvornår det ville være forbi.

Vi føler alle med hans forældre og hans øvrige familie, men vi har den forvisning, at Herren har et vigtigere arbejde for ham at gøre, og at han nu er befriet for sine lidelser. Æret være hans minde!

Mennesket kan ikke tænke nok godt om mennesket.

Kant.

FØDELSSDAGE:

KØBENHAVN: Den 2. august fylder broder Carl Laur. August Olsen, Tordenskjoldsgade 30 A, 75 år. Hjertelig til lykke!

Den 17. august fylder søster Elisabeth Christensen, Christianshavns Voldgade 49 o. g., 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 29. august fylder broder Aage Steffen Dichman, Husumgade 13, 60 år. Hjertelig til lykke!

AALBORG: Den 21. august fylder søster Marie Elisabeth Jensen 70 år. Hjertelig til lykke!

ESBJERG: Den 25. august fylder

søster Louise Gramstrup 80 år. Hjertelig til lykke!

Nyt fra U.S.A.:

Tidligere missionspræsident for den danske mission, *Orson B. West*, er blevet kaldet som biskop for Belvedere Ward, Wells Stake, Salt Lake City. Vi beder Gud vel-signe biskop West i det ansvarsfulde kald, der er pålagt ham.

Hilsen fra U.S.A.:

Tidligere missionær i den danske mission, *Grant R. Hansen*, sender fra sit hjem i Salt Lake City, Utah, de bedste hilsener til alle de soksøgende, der kender ham.

KREDSLÆRERNE'S budskab

Lad Dem ikke bedrage.

Hvor ofte har De ikke hørt nogen sige f. eks.: »Jeg kommer ikke i Kirken, men jeg føler mig lige så god som mange af dem, der kommer i Kirken. Kirkens ledere forlanger for meget, Herren vil ikke være så nøjeregnende, han vil overse mange fejl, hvis vore hjerter er rigtige«.

En sådan indstilling er betegnende for vor tids moderne tænkning. Pligtforsømmelser er tilladt blandt dem, der realiserer denne tænkning, men de forsøger at retfærdiggøre deres fejl ud fra den formodning, at Guds love vil blive mildnet. Det er svært at forstå, at nogen i den grad kan fare vild. Den gamle og den nye skrift indebærer ikke nogen lemfældighed. Tværtimod har Herren været meget omhyggelig med at gøre vor tid bekendt med de ting, der kræves, for at vi kan opnå en ophøjelse i Guds rige. Ikke blot er vore pligter blevet slået fast, men Herren har også advaret os mod den straf, der venter dem, der er ulydige og undlader at gøre disse pligter.

Vi er gennem skriften blevet forsikret om, at Satan på mange måder vil forsøge at bedrage os. Intet glæder ham mere end at se os finde fejl ved Kirken og dens ledere. Han vil have os til at tro, at der ikke er nogen straf for at være ulydig og gøre det forkerte. Profeten Nephi havde et syn,

der omhandlede vor tid, og han beskriver det med følgende ord: »Og der skal findes mange, der skal sige: »Æd, drik og vær lystig, men frygt alligevel Gud, thi han vil retfærdiggøre dig, selv om du begår en lille synd, ja, lyv lidt, drag fordel af din næstes ord og grav en grav for ham, der er intet ondt deri.....«. Og andre vil han berolige og dysse ned i vellystig sikkerhed, så at de vil sige: »Alt er vel i Zion, ja, Zion trives, alt er vel,« og således bedrager djævelen deres sjæle og leder dem omhyggeligt ned til helvede.« (2 Nephi 28: 8-21).

Det foregående skulle være en advarsel til dem, der er således vildledte i deres tanker. Man bør således klart forstå, at ingen kan skrive sit eget pas til himlen. Den, som prøver det, vil kun få en uendelig skuffelse som lod. Herren mildner ikke sine love. Selv de ti bud bliver ved at være i kraft efter næsten 3500 års forløb.

Det er som regel de dovne, der vil gøre Guds love mindre strenge. De bedrager sig selv, hvis de venter at få tilgivelse for deres pligtforsømmelser. »Den lades attrå bliver hans dod, thi han vil intet bestille.« (Ordspr. 21: 25).

»Dersom du elsker mig, skal du tjene mig og holde alle mine bud.« (L. & P. 42:29).

KREDSLÆRERINDERNES budskab

Jesu ydmyghed.

»Sandelig siger jeg eder, den, der ikke lager imod Guds rige ligesom et lille barn, han kommer aldrig ind i det.« (Luk. 18:17).

»Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer og lær af mig, thi jeg er sagsmodig og ydmyg af hjertet; så skal I finde hvile for jeres sjæle.« (Matt. 11:28-29).

Da Jesus sagde, at han var sagsmodig og ydmyg af hjertet, mente han ikke, at hans evner og magt var ringe, for han har ved en anden lejlighed sagt: »Jeg er verdens lys. Jeg er vejen, sandheden og livet; der kommer ingen til Faderen uden ved mig.«

Det antages almindeligvis, at Jesus med ydmyghed mente modtagelighed for undervisning eller lærvillighed. Også villighed til at tjene, frihed fra hovmodighed, forfængelighed og begærlighed.

Jesus befandt sig ikke højt hævet over andre, men kom ned og blandede sig med alle klasser, for at han kunne tjene og forstå dem. Han viste ingen nedladenhed. Han behandlede aldrig nogen på en nedladende måde.

Ved en vis lejlighed tog Jesus et lille barn, stillede det midt iblandt dem og sagde: »Sandelig siger jeg eder, den, som ydmyger sig selv som et lille barn, han skal være den største i himmeriges rige.« På hvilken måde er et lille barn ydmygt? Det er først og fremmest modtagelig for un-

dervisning. Det er ivrig og villig til at lære. Dets sind er åbent for sandheden. I denne henseende er det ydmygt. Et lille barn er også fri for forfængelighed. Det vil med tilfredshed lege med den fattigste kammerat. Det kender ikke til social ærgerrighed. Det gør ingen egenmægtig forskel mellem folk, men har magt til i høj grad at kunne vurdere karakteren rigtigt og at basere sin billigelse eller misbilligelse efter virkelig fortjeneste. Dets moder er, lige meget hvor ringe hendes stilling i samfundet er, lige så stor i dets øjne som en dronning, så enkelt og smukt er et barns hjerte.

Jesus kunne ikke stille noget op med farisæerne, fordi de ikke var i besiddelse af nogen ydmyghed. De var ikke modtagelige for undervisning, de vidste alt, de var ærgerrige og selviske, de var forfængelige og pralede af deres godhed og fortrin fremfor andre.

Jesus sagde ved en anden lejlighed: »Sandelig siger jeg eder, den, som vil være den største iblandt eder, han skal være eders tjener, ligesom da Menneskesønnen kom, ikke for at lade sig tjene, men for at tjene andre og for at give sit liv som en løskøbelse for mange.« Der findes mange eksempler i Det nye Testamente på, hvorledes Jesus tjente dem, som fulgte ham, og derved viste, hvad virkelig ydmyghed er. Han opgav altid sine egne rettigheder, idet han afslog at bruge sin magt. Han havde mange lejligheder til

at hævne sig på sine fjender, men han gjorde det ikke. Hans ydmyghed var en form for styrke.

Paulus siger, at Jesus »ikke søgte på at give sig selv noget stort navn, men blev lydig indtil

korsets dod, og derfor har Gud storligen ophøjet ham og givet ham et navn, som er over ethvert andet, så at hvert knæ skal bøje sig ved Jesu navn, og hver tunge bekende, at han er Herren.«

MISSIONÆRANKOMSTER:

Følgende missionærer er ankommet til den danske mission:

Med S.A.S. fra New York den 16. juni: *James Peter Leth* fra Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i København.

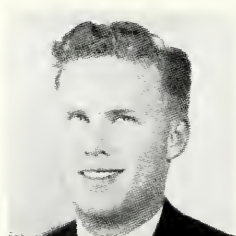
Med S.A.S. fra New York den 30. juni: *Charles Niels Petersen* fra Camp Verde, Arizona, beskikket til at arbejde i Amager gren.

Robert Glen Jensen fra El Segundo, Californien, beskikket til at arbejde i Fredericia.

Med S.A.S. fra New York den 2. juli: *Jesse Merrell Hanson* fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

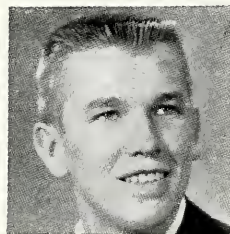
James P. Leth

Charles N. Petersen

Robert G. Jensen

J. Merrell Hansen

København gren og Amager gren på skovtur

Tirsdag d. 30. juni afholdt København gren og Amager gren i fællesskab skovtur for deres ældre medlemmer.

Medlemmerne, ialt ca. 65, samledes i kirken på Priorvej kl. 10,30 ved en kort bøn, og kl. 11 kørte vi ud i det blå i to dejlige turistbusser; vi kørte ud langs Strandvejen i dejligt solskin og havde en skøn udsigt over Sundet; så kørte vi ind gennem skoven ved Klampenborg, og vi fik set så meget af Guds skønne natur, som vi i vort land har så meget af; bare vi rigtig ville lukke vore øjne op og takke for, at vi bor i et skønt og fredeligt land. Vi kørte til Skovlyst i Hareskoven, og der fik vi en dejlig overraskelse, for hvad skulle vi egentlig have at spise? Hvert medlem fik en æske, og hvad var der i den? Tre stykker fint belagt smørrebrød og dertil en sodavand eller en halv hvidtøl til hver; det var dejligt, og var der ikke humør

før, så kom det ved at se på den dejlige mad og spise den, og gå rundt og hilse på søskende, som vi ikke ser så tit.

Men da vi var færdige med at spise, var solen væk, og regnen skyllede ned; hvad skulle vi nu? Men broder Felix Hasbo og søster Elna Madsen havde ordnet det med chaufførerne, og så fik vi en dejlig køretur omkring Kirke Værlose, Ganløse, Slagslunde, gennem skønne steder. Det var dejligt, selv om det styrtede ned udenfor. Så kom vi tilbage til Skovlyst, og så fik vi al den chokolade, vi kunne drikke, dertil et stykke kringle og en kage. Så kom solen lidt igen, og der var nogle søstre, der var ude og få en gyngetur i havens gyng. Vi var glade, og jeg tror, jeg tør sige, at alle var tilfredse med turen. Vi var hjemme ved halvseks-tiden. Vi sluttede i kirken med bøn og tak til Gud og dem, der havde ordnet alt så godt for os.

E. A.

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes *inden den 5. ds.*, og bedes sendt *direkte* til Stjernens kontor, *ikke* sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

Velsignelser:

AMAGER: 31. maj: Jørgen Henrik Clausen og Birte Eleanor Hertzsprung Bisbjerg Clausens søn, Tom Jørgen Hertzsprung Clausen, velsignet af broder Harry Petersen.

AALBORG: 7. juni: Hans Jørgen Schmidt og Sonja Zimmer Nymark Schmidts søn, Carsten Schmidt, velsignet af broder Anton Andersen Falden.

Døb:	Døbt af:	Håndspåleggelse af:
ODENSE: 19. april: Vibeke Irene Jørgensen	Broder Karl E. Jørgensen	Broder Viggo Larsen
SVENDBORG: 6. juni: Vibeke Merete Andersen	Ældste John R. Butikofer	Ældste Henrik Traden Ældste John Butikofer
Peder Henry Klausen	Ældste Henrik Traden	Ældste John Butikofer
KØBENHAVN: 7. marts: Ingeborg Marie Banke	Ældste Frank S. Poulsen	Ældste Frank S. Poulsen
KOLDING: 25. maj: Christine	Ældste	Ældste
Caroline Wurlitzer	Kurt Voss Nagel	Kurt Voss Nagel
7. juni: John Leach Jørgensen	Ældste Kurt Voss Nagel	Ældste Carl Wilberg
Astrid Ravn Jørgensen	Ældste Kurt Voss Nagel	Ældste Kurt Voss Nagel

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
AMAGER: 7. juni: Skov Jensen	Lærer	Broder Harry Petersen Broder Aage Francke Pedersen
Hans Erik Helaa	Lærer	
AABENRAA: 27. juli 1958 Svend Clausen Wrang	Diakon	Ældste Gary Atkinson
AALBORG: 29. marts: Niels Christian Iversen	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen
8. juni: Jørn Holm Bendtsen	Diakon	Broder Eli Thorlak Hansen
ODENSE: 14. juni: Flemming Jørgensen	Lærer	Broder Karl Emanuel Jørgensen
Bjarne Jørgensen	Præst	Broder Jens Viggo Larsen
Palle Jørgensen	Præst	Broder Jens Viggo Larsen
Freddy		Broder
Raymond Jørgensen	Præst	Benno Jørgensen
Hans Klokke Hansen	Præst	Broder Chr. Klokke Hansen
Niels Ove Søgaard Andersen	Lærer	Broder Chr. Klokke Hansen

Missionærforflytninger:	Dato:	Fra:	Til:
John Holton	16. juni	Nyborg	Horsens
Kenneth W. Skousen	16. juni	Horsens	Nyborg
Lloyd B. Larsen	4. juli	Amager	København
Lyle Oman	4. juli	Aarhus	København
Hal Andersen	4. juli	Fredericia	Svendborg